

opusdei.org

Prelatovo pismo (februar 2008)

Prelat Opus Dei vabi k
doživljanju posta z optimizmom
in z željo po spreobrnjenju, da
bi z Bogom delili veselje.
Objavljamo njegovo pastirsko
pismo za mesec februar.

24. Feb. 2008

Predragi! Naj Jezus varuje moje
hčere in sinove!

Vstopamo v postni čas, v čas, ko
Cerkev kot dobra mati spodbuja
svoje otroke k ponovnemu

spreobrnjenju ter k obogatitvi naše notranjosti. Pomnimo seveda, kot je to že omenil papež, da *pot evangeljskega spreobrnjenja ne more biti zgolj omejena na določeno obdobje v letu, to je pot vsakega dne, ki mora prevzeti vse naše bitje, vse dni našega obstoja [1].*

Na pepelnično sredo, ko nas duhovnik posiplje s pepelom, izgovarja besede: *pomni, da si prah in da se v prah povrneš [2].* Takšna je molitev po enem od predvidenih obrazcev. Te besede nas zelo izrazito spominjajo, da smo umrljiva bitja, prišel bo dan, ko nas bo Bog poklical h sebi, sodil bo naše misli, besede in dejanja, ter nam poplačal — s slavo, očiščevanjem ali obsodbo —, kot smo si zaslužili s svojim bivanjem na zemlji.

Zavedanje te resničnosti nas ne sme prestrašiti, ampak nas spodbuditi k izboljšanju naših slabosti ter nam

prinašati veselje ter zaupanje v končno srečanje s sveto Trojico. Tega nas spominja tudi sveti oče v svoji zadnji encikliki: *Pogled na sodbo je krščanstvo od najzgodnejših časov dalje določal kot merilo sedanjega življenja, kot zahtevo za njegovo vest in hkrati kot upanje na božjo pravičnost vse do vsakdanjega življenja [3].*

To nam razodeva drugi obrazec, ki se lahko uporablja pri pepeljenju: *spreobrne se in veruj evangeliju [4].* Grešniki smo, ki potrebujemo božje usmiljenje. Zato smo povabljeni h koreniti spremembi poti našega zemeljskega romanja do končnega cilja: večnega veselja z Bogom. Želel bi, da bi z optimizmom v teh besedah videli spodbudo k izboljšanju našega življenja dan za dnem. Če vzdržujemo ta boj, potem za nas božji Sodnik **ne bo sodnik** — v **strogem pomenu te besede** —

temveč preprosto Jezus [4], "naš"
Jezus, Bog, ki odpušča.

Pomislimo na besede, ki jih je zapisal
sveti Jožefmarija: **premišljajte, kako**
čudovita je skrb, ki nam jo Bog
naklanja, vedno nam je pripravljen
prisluhiniti, v vsakem trenutku je
pozoren na besedo človeka. Vedno,
a še posebej sedaj, ko so naša srca
pripravljena ter trdno odločena,
da se očistijo, nas On sliši in ne bo
prezrl prošnje *skesanega in*
***ponižnega srca* (Ps 50, 19) [6].**

Sveta Cerkev nas sooča z zelo
tehtnim naukom, temeljnimi pojmi,
da se nam vtisnejo in jih ne
pozabimo. Ob začetku posta nas
duhovnik med obredom na
pepelnično sredo povabi, da
zapijemo pesem, polno upanja:
prenovimo svoje življenje z duhom
ponižnosti in spokornosti; postimo se
in jokajmo pred Gospodom, kajti

usmiljenje našega Boga je vedno pripravljeno odpustiti naše grehe [7].

Vsako leto znova premišljujemo, da je duh posta zajet v treh tradicionalnih dejavnostih tega časa: molitev, pokora in dobra dela. Vabim vas, da se ustavimo pri teh točkah ravno zaradi priložnosti, ki nam jo ponuja ta liturgični čas. Rad bi posvetil posebno pozornost duhu pokore, ki nas mora — z bolečino in zatekanjem v božje usmiljenje — spodbuditi k zadoščevanju za naše grehe ter grehe vseh ljudi.

Prerok Joel nas v prvem berilu na pepelnično sredo, takole kliče h kesanju: *obrnite se k meni z vsem srcem* [8]; sveti Hieronim ta klic razlaga na sledeči način: "Naj se vaša notranja pokora pokaže s postom, jokom in solzami. Tako boste zdaj v postu, kasneje pa nahranjeni, zdaj boste jokali, nato se boste smejali, tisti, ki boste žalovali, boste kasneje

potolaženi (...). Ne dvomite v odpuščanje, kajti naj bodo vaši grehi še tako veliki, bo veličina Njegovega usmiljena brez dvoma odpustila obilje vaših grehov." [9]

Na prvem mestu zadoščujmo za svoje osebne pomanjkljivosti. Vsi smo prejeli krst, po katerem smo postali božji otroci ter udje Kristusovega mističnega telesa, Cerkve. Ali ni razumljivo, da na tolikšno ljubezen odgovorimo z vso dušo? Priznati moramo, da velikokrat zaradi svoje šibkosti ne izpolnjujemo božje volje ali se vsaj ne odzovemo na Njegovo ljubezen s pripravljenostjo in velikodušnostjo, ki jo po pravici od nas pričakuje.

Kako je Naš oče bolelo, da mnogo kristjanov pozablja na veličino in dostojanstvo božjega otroštva! Uporabimo njegove besede. **Stori kaj. — Poslušaj kaj ti pravi Sveti Duh: "Si inimicus meus**

maledixisset mihi, sustinuissem, utique — če me sramoti sovražnik, to ni čudno, to lahko prenesem. Ampak ti ... ***"tu vero homo unanimes, dux meus, et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos"*** — ti, moj prijatelj, moj apostol, ki sedaš za mojo mizo in z menoj použivaš izbrane jedi! [10]

Moje hčere in sinovi, brez da bi se kadarkoli vznemirjali, priznajmo brez ovinkarjenja svoje grehe in pomanjkljivosti; Gospod je Oče in naš resnični Oče, vedno nas je pripravljen sprejeti v svoje roke. Negujmo vsakodnevne trenutke izpraševanja vesti — brez tankovestnosti, vendar s pozornostjo vesti —, da s pomočjo luči Svetega Duha ugotovimo, kaj je bilo dobro, kaj je šlo narobe, kaj bi lahko opravili bolje. Dobrega se razveseljujmo z iskreno hvaležnostjo, ob slabem pa otroško prosimo za odpuščanje.

Vedno končajmo izpraševanje vesti z dejanjem kesanja — bolečine iz ljubezni — ter s konkretnim sklepom za boj, mogoče majhnim, vendar z resnim hrepenenjem po notranji rasti.

Ko tako pristopimo k zakramentu svete spovedi, bomo dobro pripravljeni in bomo imeli več duhovne koristi. Se zavedamo, da z izpraševanjem vesti, staro krščansko navado, odkrijemo našo dušo pred Gospodom? Se zavedamo, da nam je Bog pripravljen podariti svojo milost, da bi ga še bolj ljubili?

Cerkev je priporočala in še naprej priporoča pogosto opravljanje spovedi. Brez tega sredstva za notranjo posvetitev je zelo težko, če ne nemogoče, ohraniti visoko raven krščanskega življenja. Še posebej kadar je v okolju, ki nas obkroža, veliko skušnjav, ki nas oddaljujejo od Boga. Zato vas neutrudno spodbujam

k intenzivnemu in obsežnemu *apostolatu spovedi*. Ne pustimo se prepričati človeškim ozirom ter podpirajmo v naših prijateljih, sorodnikih in sodelavcih to gorečnost pomagati ljudem, s katerimi se srečujejo.

Povabite vse — ker vidijo, da smo prepričani v to, kar oznanjamo —, da izkoristijo obilno milost posta, da globoko očistijo svoje duše ter odkrijejo ali okrepijo notranjo povezanost z Bogom. Napolnjeni bodo z mirom in bodo bolj srečni, saj ni večjega veselja kot je vedeti, da smo božji otroci. Usmerjajmo jih, da redno obiskujejo ta *zakrament veselja*, kakor ga je imenoval Naš oče.

Omenjal sem vam tudi potrebo po prošnji za odpuščanje grehov drugih. Za to ni potrebno uresničevati velikih del. To je storil že naš Gospod, ko je za nas umrl na križu. Vendar On želi, da svoja majhna dejanja

mrtvičenja in pokore, ki jih prinaša že sam naš obstoj, pridružimo njegovi odrešenjski daritvi: nadloge bolezni, nerazumevanje, težave pri delu, neuspeh načrta, ki smo se ga zelo veselili ... Da bi take neprijetnosti, ki so del naše svetosti, sprejemali z dobro voljo, dodajmo v teh tednih še drobna mrtvičenja pri hrani, pijači, udobnosti, počitku ter zabavi, ki nas bodo bolj združile s Kristusovim križem ter nas pripravile na mnogotere sadove Velike noči.

Pred kratkim je Benedikt XVI. spomnil na večno veljavnost takšnega ravnanja. V svoji encikliki o upanju pravi: *K neki danes morda manj navzoči, a še ne tako dolgo nazaj zelo razširjeni obliki pobožnosti je spadala misel, da moremo majhne vsakdanje težave, ki nas vedno znova doletijo kot bolj ali manj občutljivi vbodljaji, "darovati" in jim s tem podeliti smisel [11].* Papež obžaluje,

da se pozablja na takšno izkazovanje ljubezni do Boga ter dodaja, da so *ti ljudje bili prepričani, da so lahko svoje majhne težave polagali v veliko Kristusovo sotrpjenje, tako da so nekako spadale v zaklad sotrpjenja, ki ga človeštvo potrebuje [12]*. In zaključí takole: *Morda bi se morali le vprašati, ali to lahko postane tudi za nas spet smiselna možnost [13]*. To vprašanje prenašam na vas, da bi vsak sam o njem premišljeval ter znova odkril vrednost **skrite in tihe žrtve** [14], in da bi prenesli njegov odmev na uho ljudi, s katerimi se srečujete.

Kot vsak mesec, vas prosim, da ste tesno združeni z mojimi nameni. Priporočite sedaj še posebno začetek stalnega apostolskega dela v Romuniji in Indoneziji; sledijo si konkretni koraki, da bi se delo tam začelo, če Bog da, še v tem letu. Molite še naprej za papeža in njegove namene, med katerimi ima

pomembno mesto želja po enotnosti vseh kristjanov, začeni z globljo in bolj nadnaravno edinostjo med katoličani.

Želim tudi, da dnevno molite za bolnike; Gospod nam daje obilo dragocenih priložnosti, da lahko skrbimo za toliko ljudi, ki trpijo. Naj se tako, kakor je Gospod hodil za trpečimi, da bi jih zdravil in tolažil, tudi mi vsi obogatimo s to dobroto, pristno ljubeznivostjo, ko skrbimo za tiste, ki so pomoči potrebni.

Ne bi bil rad predolg, vendar vas prosim, da se priporočite g. Álvaru, ki goduje 19. februarja. Prosim ga, da nam od Gospoda izprosi preobilje bratske ljubezni, da bomo vsi v Delu — vedno, še bolj pa, če kdo prestaja obdobje bolezni —, živo izkusili, da je Opus Dei družina, resnična družina, v kateri z veseljem živimo drug za drugega.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš Oče

+ Javier

Rim, 1. februar 2008

[1] Benedikt XVI., Govor na splošni avdienci, 21.2.2007.

[2] Rimski misal, pepelnična sreda, pepeljenje (prim. 1 Mz 3, 19).

[3] Benedikt XVI., Okrožnica Spe salvi, 30.11.2007, št. 41.

[4] Rimski misal, pepelnična sreda, pepeljenje (prim. Mr 1, 15).

[5] Sv. Jožefmarija, Pot, št. 168.

[6] Sv. Jožefmarija, Jezus prihaja mimo, št. 57.

[7] Rimski misal, pepelnična sreda, spev pri pepeljenju (prim. Jl 2, 13).

[8] Prim. Rimski misal, pepelnična sreda, prvo berilo (Jl 2, 12).

[9] Sv. Hieronim, Razlaga knjige preroka Joela II, 12-13.

[10] Sv. Jožefmarija, Pot, št. 244.

[11] Benedikt XVI., Okrožnica Spe salvi, 30.11.2007, št. 40.

[12] Prav tam.

[13] Prav tam.

[14] Prim. sv Jožefmarija, št. 185 in 509.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-pismo-
februar-2008/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-pismo-februar-2008/) (15. Mar. 2026)